

## ความเชื่อเรื่องแมวไทย

แมวเขี้ยวแมวเหมียว

รูปร่างปราดเปรียวเป็นนักหนา

ร้องเรียกเหมียว ๆ เดียวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง

คำคำ ชู้ นิ่งระวังหนู

ควรคำนับว่าม้นกตัญญู

พอดูอย่างไว้ใส่ใจเอ๋ย

บทอาขยานี้ เป็นบทท่องจำที่นักเรียนประถมศึกษาเมื่อสามสิบปีก่อนต้องท่องจำและจำกันได้ทุกคน วัตถุประสงค์ของบทร้อยกรองนี้ นอกจากจะปลูกฝังให้เด็ก ๆ มีจิตใจอ่อนโยน เห็นแง่มุมละมุนละไมที่น่ารักของสัตว์เล็ก ๆ ยงร่วมบ้านตัวเล็ก ๆ แล้วยังสอนใจให้เห็นว่าทุกคนควรมีความกตัญญู คุณต่อผู้เลี้ยงดูตนมา แม้มแมวยังรู้จักทำงานเพื่อทดแทนคุณแก่เจ้าของ

ประวัติแมวไทยโบราณปรากฏในสมุดข่อยสมัยกรุงศรีอยุธยา มีแมวไทย 17 สายพันธุ์ในสมัยรัชกาลที่ 1 มีการเลี้ยงแมว แต่ส่วนใหญ่จะมีอยู่แต่ในวังโดยมากจะเป็น แมววิเชียรมาศ สมัยรัชกาลที่ 5 นี้เอง ได้พระราชทานแมว ไทยพันธุ์วิเชียรมาศเป็นของขวัญให้แก่กงสุลชาวอังกฤษ 1 คู่ตัวผู้กับตัวเมีย และได้นำเอาแมววิเชียรมาศกลับบ้านเกิดที่ประเทศอังกฤษ ต่อมาได้นำไปประกวดแมว ที่ประเทศอังกฤษ ผลปรากฏออกมาว่า แมววิเชียรมาศหรือเก้าแต้มเป็นแมวของประเทศไทยชนะได้รางวัลที่ 1 ประเภทแมวขนสั้น และในงานครั้งนี้เองทำให้แมวไทยมีชื่อเสียงก้องโลกในฐานะเช่นแมวพันธุ์ที่สวยงามที่สุดในโลก และชาวต่างชาติยอมรับเป็นเสียงเดียวกันว่าแมวไทยเป็นแมวขนสั้นที่สวยงามที่สุดในโลก

แมวเป็นสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงดูง่ายน่ารักขนนุ่ม แวดตากกลมโตสดใส นิสัยขี้ อ่อนละซุกซนทำให้คนเลี้ยงแมวหลงใหล และเป็นสัตว์เลี้ยงที่ยอดนิยมของประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของแมวไทยสมัยโบราณ ตามหลักฐานพบว่าแมวไทยทั้งหมดมี 23 ชนิด เป็นแมวมงคล 17 ชนิด และเป็นแมวให้โทษ 6 ชนิด สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า คนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับแมวหลายประการดังนี้

คนไทยมีความเชื่อว่าหากเลี้ยงแมวที่มีลักษณะดีเป็นมงคลจะให้คุณ ส่งเสริมส่งเสริมให้เจ้าของมีวาสนาดี แมวมงคลที่นิยมเลี้ยงกันมีลักษณะดังนี้

1. **แมวนิลรัตน์** มีสีดำทั้งตัว รวมถึงเล็บ ลิ้น ฟัน ดวงตาสีประกายด้วย หางยาวตัวดำได้จนถึงหัว เชื่อกันว่าหากเลี้ยงไว้แล้วจะมีความเจริญ มีทรัพย์สิน และปราศจากอันตราย
2. **แมววิลาส** มีลำตัวสีดำจากคอไปตลอดท้อง จากสองหูไปจนถึงหางและขาทั้งสี่มีสีขาว ตาสีเขียว เชื่อว่าเลี้ยงไว้แล้วจะได้เป็นเจ้าคนนายคน มีเงินทองมากมาย
3. **แมวศุภลักษณ์ หรือ ทองแดง** แมวพันธุ์นี้ สีขนเป็นสีทองแดงตลอดตัว มีนัยน์ตาเป็นประกาย หากใครเลี้ยงไว้จะมียศศักดิ์รับราชการเจริญรุ่งเรือง
4. **แมวเก้าแต้ม** แมวพันธุ์นี้ จะมีสีขาวเป็นพื้น มีแต้มสีดำเก้าจุดที่คอ หั้วหน้าขาหน้าและหลังทั้งสองข้างและที่ท้ายลำตัว เชื่อว่าหากเลี้ยงไว้แล้วจะรุ่งเรืองทางการค้าขาย
5. **แมวมาเลศ หรือ แมวโคราช หรือ สีสวาด** แมวพันธุ์นี้มีขนสีดอกเลาเปรียบเหมือนกับเมฆสีเทาหากใครเลี้ยงไว้จะทำให้เกิดความสุขและเป็นมงคลแก่ชีวิต
6. **แมวแซมเศวต** เป็นแมวมีขนสีดำแซมขาว มีขนบางและสั้น รูปร่างเพรียว มีนัยน์ตาสีเหลืองเลี้ยงไว้จะให้คุณแก่เจ้าของ
7. **แมวรัตนกัมพล** เป็นแมวที่มีสีขาว แต่ส่วนรอบอกมีลักษณะคล้ายสายคาดสีดำ ตาสีเหลือง เชื่อว่าเลี้ยงแล้วจะมียศ ผู้อื่นยำเกรง
8. **แมววิเชียรมาศ** เป็นแมวพันธุ์สีครีม น้ำตาลอ่อนตที่หน้า หาง เท้าทั้งสี่หูทั้งสองข้าง และที่อวัยวะเพศอีก 1 แห่งรวมเก้าแห่งมีสีน้ำตาล มีนัยน์ตาประกายสีฟ้าสดใส ถ้าผู้ใดเลี้ยงไว้จะทำให้ทรัพย์สินเพิ่มพูน
9. **แมวนิลจักร** เป็นแมวสีดำตลอดทั้งตัวแต่มีที่ขนสีขาวอยู่รอบคอเหมือนกับปลอกคอ เชื่อว่าถ้าเลี้ยงแล้วจะมีทรัพย์มาก
10. **แมวมุสิลา** เป็นแมวลำตัวดำ หูสองข้างมีสีขาว ตามีสีเหลืองเหมือนดอกเบญจมาศ เชื่อว่าหากเลี้ยงไว้จะทำให้การเล่าเรียนดีสมปรารถนา
11. **แมวกรอบแวนหรืออานม้า** เป็นที่มีปานลักษณะอานม้าบนหลัง เชื่อว่าหากเลี้ยงไว้จะให้เกียรติยศแก่เจ้าของ
12. **แมวปัตเสวตรหรือปัตตลอด** เป็นแมวมีสีดำเป็นพื้น ตั้งแต่จมูกไปตามแนวสันหลังถึงปลายหางมีสีขาว ตาเหลืองคล้าย หากเลี้ยงไว้จะมีได้ลาภยศ
13. **แมวกระจอก** เป็นแมวสีดำรอบปากมีสีขาว ตาสีเหลือง เลี้ยงแล้วเชื่อกันว่าจะได้สินเงินทอง
14. **แมวสิงหเสพย์** เป็นแมวลำตัวมีสีดำที่ปาก รอบคอ จมูกมีสีขาว ตาสีเหลือง ทำทางเดินสง่าเหมือนสิงโต เลี้ยงแล้วมีสิริมงคล

15. **แมวกวักเวก** เป็นแมวลำตัวสีดำ จมูกสีขาว ตาสีทอง เชื่อกันว่าหากเลี้ยงไว้จะได้ยศศักดิ์ และมีลาภ

16. **แมวจตุบาท** เป็นแมวตัวสีดำ ทำทั้งสี่มีสีขาว ตาสีเหลืองเหมือนดอกโสนเหมาะกับชนชั้นสูงหรือราชินิกุลเลี้ยงไว้จะให้คุณ

17. **โกนจา หรือ ดำปลอด** เป็นแมวมีสีดำละเอียด ตาสีเหลือง หางเรียวยาว ทำทางการเดินสง่าเหมือนสิงโต เลี้ยงไว้จะมีคุณ

ตำราดูลักษณะแมวมงคลตำราพรหมชาติยังได้กล่าวถึงลักษณะแมวที่ควรเลี้ยงและไม่ควรเลี้ยงไว้เพื่อให้เกิดมงคลภายในครอบครัว มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. **แมวลายเสือ** ท่านว่า เลี้ยงไว้จะปราบนกกนุงเงี้ยวภายในบ้านดีนัก
2. **แมวต่าง** ท่านว่า เป็นแมวให้คุณ ต้องต่างและดูสะอาดตาไม่ต่างเปื้อนไปทั่วตัวจึงจะดี
3. **แมวสีดำ** ท่านว่า ไม่ควรเลี้ยงไว้ในบ้าน เพราะเป็นแมวคราวมีผีสิงให้เร่งเอาไปปล่อยตามวัดวาอารามเสีย เพราะจะทำให้เจ้าของและครอบครัวบวราว มีความเจ็บไข้ได้ป่วยไม่ดีแล
4. **แมวสีทอง** ท่านว่า เป็นแมวจ้าวสำราญ เลี้ยงไว้ในบ้านจะมีสน่ห์ แต่ขาดลาภ แมวเองก็เกียจคร้าน ไม่ควรเลี้ยงไว้ในบ้านเลย
5. **แมวสีทองแดง** ท่านว่า เป็นแมวจ้าวเสน่ห์ ไม่ควรเลี้ยงไว้เกิน 2 ตัว ในเรือนเดียวกันเพราะนอกจากจะไม่ให้คุณแล้วยังให้โทษแก่เจ้าของมันเอง ในการพนันขันต่อด้วย
6. **แมวสีเทา** ท่านว่า เป็นแมวนักปราชญ์ ควรเลี้ยงไว้ในบ้านเรือนจะทำให้ลูกหลานเรียนวิชาการก้าวหน้า เป็นบัณฑิตวิชาการท่านว่าดีนักแล
7. **แมวสีขาวต่างเหลืองหรือดำ** ท่านว่า เป็นแมวเจ้าชู้ ไม่ชอบทำกรงงานไม่จับหนู เอาแต่เที่ยวไม่ควรถูกเลี้ยงไว้ในบ้านเรือน จะทำให้เจ้าของเกียจคร้านและอัปโชค ไม่ดีเลย
8. **แมวปากมอมข้อเท้าดำ** ท่านว่า เป็นแมวขโมย ไม่ควรเลี้ยงไว้ในบ้านจะทำให้เจ้าของเสียทรัพย์สินเงินทองของรัก ไม่คุ้มคุณเลย
9. **แมวสีขาวปลอด** ท่านว่า เป็นแมวเทพเจ้า ควรเลี้ยงไว้ในบ้านเรือนจะคุ้มคุณเจ้าของและจะนำลาภมาให้ ดีนักแล
10. **แมวสีสวาด** ท่านว่า เป็นแมวมหาเศรษฐี ควรเลี้ยงไว้ในบ้านจะทำให้เจ้าของประสบโชคมีลาภและค้าขายหรือทำกิจการใด ๆ เจริญก้าวหน้าหาโรคพยาธิไม่ได้เลยดีนักแล
11. **แมวสีเก้าแต้ม** ท่านว่า จะมีสีอะไรก็ตาม แต่มีแต้มตามร่างกายครบ 9 แห่ง ท่านว่า เป็นแมวเก้าชีวิต จะนำความเจริญวัฒนาสถาพรมาให้เจ้าของดีนักแล
12. **แมวหางขอดและสั้น** ท่านว่า เป็นแมวหาเข้ากินค้า ไม่ควรเลี้ยงเลย เพราะจะทำให้เจ้าของอาภัพทรัพย์สินและเสียลาภผล

13. **แมวมหาขอดแต่มีหางยาว** ท่านว่า เป็นแมวมหาอำนาจ เจ้าของจะได้เป็นใหญ่กว่าใคร ๆ จะมีวาสนาชะตาดี บริวารมากดีนั้กแล

14. **แมวมุคำตาตำ สันหลังดำ** ท่านว่า เป็นแมวมุทุต ไม่ควรเลี้ยงไว้ในบ้านเกินกว่า๒ ตัว ถ้ามีตัวเดียวดี ถ้ามีมากท่านว่าจะทำให้เจ้าของมีแต่ความทุกข์ยากลำบากใจไม่สู้ดีเลย

15. **แมวมินันต์ตาหรีเล็ก** ท่าน ว่า เป็นแมวมปัญญามหาเศรษฐี เวลากลางวันจะออกทำมาหากิน จะไม่ยอมเมยหน้า เว้นแต่เวลาจับอาหารในเวลากลางคืน จะมีขี้ ตาอยู่สมอ ๆ ท่านกล่าวว่า เป็นแมวมินันต์ตาเป็นแก้วค่าควรเมือง หรือที่เรียกว่า คดตาแมวมหากันจ้องมองจิ้งจก หรือนกบนที่สูง สัตว์ที่มันมองอาจตกลงมาให้มันกิน ใครมีไว้ในบ้านเรือนพึงทะนุถนอมเลี้ยงไว้เถิด มีแต่ให้คุณอย่างเดียพ้นหรือหมื่นตัวจะมีปรากฏมาสักตัวหนึ่ง หากามีได้เลย ดีที่สุดแล

นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อเรื่องแมวมที่ไม่ควรเลี้ยง เพราะจะนำความอัปมงคลมาให้เจ้าชชามตำราโบราณได้กล่าวไว้ดังนี้

1. **ทูปพลเพศ** มี ขนสีขาว ดวงตาสีแดงดังโลหิตทาตาไว้ มีนิสัยไม่ดีชอบลักขโมยปลาไปกินทุกคำคินใครเลี้ยงไว้จะให้โทษไม่เป็นสุขเกิดความเดือดร้อนแรงผลาญ

2. **พรรณพัยค์ม์หรือลายเสือ** มี ขนลายเหมือนเสือ ลักษณะขนเหมือนชุปด้วยเกลือกับเกลบมีนัยน์ตาสีแดงเจือสีเปือกตม มีเสียงร้องเหมือนเสียงผีไปร้องอยู่ตามป่าเขา ถือว่าเป็นแมวมให้โทษอีกชนิดหนึ่ง

3. **ปีศาจ** เป็นแมวมที่กินลูกตัวเอง ออกลูกมากที่ตัวกินหมด ลักษณะขนสาก ตัวพอม หน้งยาน โบราณจัดเป็นแมวมร้ายอย่านำมาเลี้ยงไว้

4. **หินโทษ** เป็นแมวมนำมาซึ่งสิ่งเลวร้าย นำภัยพิบัติมาสู่บ้าน ใครเลี้ยงไว้จะไม่เป็นมงคล ออกลูกมากจะมีลูกตายอยู่ในท้อง

5. **กอบเพลิง** เป็นแมวมที่ลึกลับชอบซ่อนตัวหลบหลีกผู้ คน พอมันเห็นคนมันจะเดินหรือรีบวิ่งหนีใครเลี้ยงไว้จะมีโทษถึงตัว

6. **เหน็บเสนียด** มีลักษณะเหมือนค่าง ชอบเอาหางชดซ่อนไว้ใต้กันเสมอ มีรูปร่างพิกลพิการอย่าเลี้ยงไว้ในบ้านจะทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติยศ

จะเห็นได้ว่าคนไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับแมวมงคลที่ควรเลี้ยง เป็นแมวมพันธุ์ไทยที่มีสีสันสวยงาม ได้แก่ แมวมดำปลอด แมวมสีขาว แมวมสีน้ำ ตาลแก่ และแมวมสีน้ำ ตาลเข้ม โดยเชื่อว่าหากเลี้ยง

แมวเหล่านี้ไว้ เจ้าของจะมีโชคลาภ มีความเจริญรุ่งเรือง ร่ำรวยเงินทอง และประการสำคัญจะเกื้อกูลแก่ เจ้าของที่มีอาชีพรับราชการด้วย

ส่วนความเชื่อเรื่องแมวไม่เป็นมงคลที่ไม่ควรเลี้ยงนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นแมวที่มีสีส้มไม่สวยงาม มีสีผสม ไม่เป็นสีเดียวกันทั้งตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแมวที่มีรูปร่างมาผสมส่วน เช่น หางงอ ตาสีแดง ถือเป็นแมวที่ไม่ควรเลี้ยง เพราะจะนำความไม่เป็นมงคล และภัยพิบัติต่างๆมาให้ ในปัจจุบันความเชื่อเหล่านี้ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลี้ยงแมวของคนไทยมากนัก

นอกจากนี้ แมวยังมีความสำคัญในพิธีกรรมของคนไทยเริ่มตั้งแต่ประเพณีการเกิด เมื่อเด็กมีอายุได้เดือนกับวันก็จะมีพิธีโกนผมไฟ แล้วทำพิธีลงอุ้หรือลงเปล ในพิธีจะต้องมีสิ่งของประกอบพิธีสำคัญ ได้แก่ พักเขี้ยวหนึ่งลูกล้างให้สะอาดแล้วทาแป้งให้เป็นสีขาว หินบดยา ถูข้าวบรจจุข้าวเปลือก ถั่ว งา และประการสำคัญจะต้องมีแมวคราวหนึ่งตัว ถ้าเป็นเด็กชายให้มีสมุดดินสอด่ด้วย แต่ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงก็ต้องมีด้ายและเข็ม เมื่อเริ่มทำพิธีลงอุ้ให้นำสิ่งของเหล่านี้ วางลงในเปลแล้วเริ่มไถลทันที 3 ครั้ง เป็นเสีพิธี

การนำแมวใส่ลงในเปลนั้น จะเป็นเค็ดที่มีคำกล่าวติดปากเป็นพรว่า “ให้เย็นเหมือนพักหนัก เหมือนแพง ให้อยู่เรือนเหมือนก้อนเส้า ใฝ่เรือนเหมือนแมวคราว” แมวคราวคือแมวตัวผู้ ขนาดเขื่อง เป็นแมวผู้ใหญ่มีหนวดมีเคราแล้ว ถ้าเปรียบกับคน ก็เหมือนผู้บรรลุนิติภาวะโดยบริบูรณ์ จึงเป็นแมวไม่ทิ้งถิ่น ( เสถียรโกเศศ, 2553 น. 93 – 941 ) การใช้แมวจึงเป็นสัญลักษณ์ว่าให้เด็กอยู่กับบ้านเรือนไม่ท่องเที่ยวไปที่ใดเหมือนกับแมวคราวที่นอนอยู่กับบ้านทั้งวัน

ส่วนในประเพณีแต่งงานนั้น แมวถูกนำมาใช้ในพิธีแต่งงานในส่วนที่เป็นการปูที่นอนและส่งตัวเจ้าสาว ( เสถียรโกเศศ, 2553 น. 509 )

ในพิธีปูที่นอนที่มีแมวตัวผู้สีขาวหนึ่งตัว หินบด พักและของอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ไม่ใช่มีเพียงเท่านั้น ลางรายยังไม่สะใจ ก็มีเงินบาทและเงินปลีกรวมอยู่ด้วยถุงหนึ่ง ลางรายก็มีหมากอ่อนเพิ่งสอยเป็นลูกทะเลายหนึ่งด้วย แมวขาวนั้น ลางตำราว่า ให้ใช้แมวลาย ว่าจะมีอำนาจเหมือนเสื่อ ลางคนว่าต้องเป็นแมวเทา และต้องผูกสร้อยเล็ก ๆ ทำด้วยทองคำที่เท่า และที่คอแมวด้วย

การใช้แมวในพิธีปูที่นอนและแต่งงานนั้น อาจมีความหมายให้คู่บ่าวสาวอยู่ประจำบ้านเรือน ไม่ไปเที่ยวที่ไหนไกล ๆ เหมือนกับแมวตัวผู้ที่นอนอยู่กับบ้านไม่ออกไปไหน

อย่างไรก็ตามในประเพณีการตายนั้น หากยังไม่ได้นำศพใส่โลงต้องระมัดระวังไม่ให้แมวกระโดดข้ามศพได้ ถือกันว่าถ้าแมวกระโดดข้ามศพ ศพนั้นจะลุกขึ้นได้ จึงต้องปิดประตูหน้าต่างให้สนิทไม่ให้แมวเข้าไปในห้องนั้นได้ ปัจจุบันความเชื่อเหล่านี้ ยังพบเห็นได้เสมอในหนังสือของไทย

ในสำนวนไทยนี้ มีสำนวนที่เกี่ยวข้องกับแมวอยู่หลายสำนวนได้แก่

**หุงข้าวประทัดหมา บึงปลาประทัดแมว** เป็นสำนวนที่มีความหมายว่าแก้งทำเพื่อประทัดคนอื่นแต่กลับทำให้ตัวเองเสียประโยชน์โดยไม่ได้ผลดีอะไรเลย แต่กลับกลายเป็นผลดีกับคนอื่นแทน

**ยื่นหมู ยื่นแมว** เป็นสำนวนที่มีความหมายว่า สิ่งของแลกเปลี่ยนต่อกันโดยทั้งสองฝ่ายต้องส่งสิ่งของให้กันและกันต่อหน้า

**ที่เท่าแมวดิน ตาย** เป็นสำนวนที่มีความหมายถึงที่ดินเพียงเล็กน้อย สำนวนนี้มีที่มาจากเรื่องศรีธนชชัยขอพระราชทานที่ดินจากพระเจ้าแผ่นดินว่าจะขอที่ดินเท่าแมวดิน ตาย พระเจ้าแผ่นดินคิดว่าเป็นที่เพียงเล็กน้อยจึงยกให้ตามที่ขอ แต่ศรีธนชชัยใช้อุบายเอาแมวผูกคอแล้วไล่ตีจนกว่าแมวจะตายจึงได้ที่ดินเป็นจำนวนมาก

**ชื่อเหมือนแมวนอนหวด** เป็นสำนวนที่มีความหมายว่าทำตัวเป็นคนมีท่าทางชื่อ ๆ แต่พอคนเผลอก็แสดงตัวตนที่แท้จริงที่เป็นคนไม่เรียบร้อยมีลวดลายต่าง ๆ ออกมา เหมือนกับแมวที่นอนขดตัวอย่างเรียบร้อยและนอนนิ่ง ๆ ทั้งวันแต่พอคนเผลอแมวก็กุ๊กไปขโมยปลาไปทันที จึงเป็นสำนวนที่ใช้ประชดประชันว่าไม่ใช่คนชื่อจริง ๆ

**ฝากปลาย่างไว้กับแมว** เป็นสำนวนที่มีความหมายว่าฝากสิ่งของไว้กับคนที่ปรารถนาจะได้สิ่งนั้นเช่นกัน ดังนั้น ย่อมเป็นไปได้ที่คนที่รับฝากจะฉกฉวยสิ่งนั้นไปเป็นของตนเอง เป็นสำนวนที่เตือนใจว่าไม่ควรให้ความไว้วางใจกับคนที่ไม่น่าไว้วางใจ

**ให้อยู่เรือนเหมือนก้อนเส้าให้เฝ้าเรือนเหมือนแมวคราว** เป็นคำพังเพยที่มักใช้กับพิธีแต่งงานหรือพิธีลงคู่ให้มีความหมายว่าให้ผู้แต่งงาน หรือเด็กที่จะทำพิธีลงคู่ นั้นเป็นคนที่อยู่ติดบ้านเช่นเดียวกับแมวคราว ซึ่งก็คือแมวที่มีอายุมากแล้วมักจะนอนอยู่กับบ้านไม่ไปเที่ยวเตร็ดเตร่ออกนอกบ้าน

**แมวขโมย** มีความหมายว่าเป็นคนขี้ ขโมย ไม่น่าไว้วางใจเหมือนกับแมวที่ชอบขโมยปลาย่าง

**ปิดประตูตีแมว** หมายถึงการรุมทำร้ายโดยไม่สามารถหนีไปไหนได้

**แมวเฝ้าปลาย่าง** มีความหมายถึงชายหนุ่มที่หมายปองหญิงสาวจึงมักจะมาเฝ้าคอยติดตามอยู่ไม่ห่าง

**แมวไม่อยู่ หนูรำเริง** มีความหมายว่าเวลาที่ผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาไม่อยู่ ผู้้อยก็พากันละทิ้งหน้าที่ สนุกสนานรำเริงโดยไม่ต้องกังวลกับกฎระเบียบหรือไม่ต้องเกรงกลัวอะไร

ในประเพณีไทยนี้ มีพิธีกรรมหนึ่งที่แมวมีความสำคัญมาก นั่นคือประเพณีแห่แมว ในชนบทของไทยในปีที่ฝนฟ้าไม่ตกตามฤดู กาลคนไทยจะมีพิธีแห่แมว โดยชาวบ้านจํานำแมวลายตัวเรียได้ ตะกร้าเดินร้องรำทำเพลงไปตามหมู่บ้าน เมื่อถึงบ้านใดเจ้าของก็จะนำน้ำ มาสาดใส่แมว พิธีนี้ อาจจะมาจากรวมชาติของแมวที่ไม่ชอบน้ำ เมื่อแมวต้องมาถูกสาदनํ้าใส่ เทวดาจึงส่งสารดลบันดาลให้ฝนตก ปัจจุบันความเจริญทางวิทยาศาสตร์ทำให้คนไทยละเลยพิธีกรรมที่ดูเหมือนไม่สามารถอธิบายได้ในเชิงวิทยาศาสตร์ตามความคิดสมัยใหม่แต่บางท้องถิ่นในชนบทก็ยังอนุรักษ์ประเพณีนี้ ไว้

แมวสัตว์เลี้ยงขนฟูตัวเล็ก ๆ ที่มีความผูกพันกับคนไทยมานานได้สะท้อนความนึกคิดและความสัมพันธ์ถึงวิถีชีวิตของคนไทย อย่างน้อยแมวไทยแท้ก็เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของประเทศช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์หนึ่งให้คนไทยรู้จักประเทศไทยได้เป็นอย่างดี แมวจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้สึคนึกคิดของคนไทยที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ดี และสามารถแสดงให้เห็นถึงความเชื่อและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี

พรทิพย์ เฉิดฉินนภา

บรรณานุกรม

เสถียรโกเศศ . ( 2553). *ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพฯ,สำนักพิมพ์สยาม.

www. <http://pet.kapook.com/view51597.html>

[http://home.nakhon.net/amolwan/storycat\\_3.html](http://home.nakhon.net/amolwan/storycat_3.html)

<http://pet.kapook.com/view8345.html>